

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

TEMESVÁRI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(12935/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. október 7.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Temesvári kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként
tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök,*

Ireneu Cabral Barreto,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Sajó András,

Nona Tsotsoria,

Işıl Karakaş *bírák,*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2008. szeptember 16-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (12935/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Temesvári Zoltánné („a kérelmező”) 2005. március 25-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Gaudi-Nagy T., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. január 9-én a Második Kamara Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül megvizsgálásra (29. Cikk 3. bek.).

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1950-ben született és Budaörsön él.

5. 1998. május 8-án a kérelmező szomszédjai pert indítottak a kérelmező és más alperesek ellen átjárási jog elbirtoklása iránt.

6. 1999. május 1. és 2001. február 5. között a felperes halála miatt az eljárás félbeszakadt.

7. 2001. május 18. és 2005. március 16. között a Budaörsi Városi Bíróság több tárgyalást tartott és szakvéleményt szerzett be.

8. 2005. április 21. óta az eljárás félbeszakadt, mivel az egyik alperes elhalálozott, jogutódja önként nem lépett perbe, a felperesek pedig elmulasztották a jogutód perbevonását.

9. Az ügyiratban fellelhető információk szerint az ügy első fokon jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

11. A Kormány vitatta az állítást.

12. A fígyelembe veendő időszak 1998. május 8-án kezdődött, és az ügyiratokban fellelhető információk alapján a jelen ítélet meghozatalának időpontjában még nem ért véget. Ilyen módon az eljárás már több mint tíz éve és négy hónapja tart. A Bíróság véleménye szerint azonban az 1999. május 1. és 2001. február 5., továbbá a 2005. április 21. óta tartó (összesen több mint öt év és két hónapos) időszakot – amely alatt az eljárást egyes felek elhalálozása miatt félbe kellett szakítani – a többi fél intézkedéstételi passzivitása miatt le kell vonni az eljárás teljes hosszából. Ilyen módon a releváns időszak egy bírósági szinten öt év és két hónap.

A. Elfogadhatóság

13. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

14. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra

figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

16. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

17. A kérelmező az eljárás tisztességtelen voltát is panaszolta. Az Egyezmény 8., 13. és 17. Cikkére, valamint az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkére és a Hetedik kiegészítő jegyzőkönyv 3. Cikkére hivatkozott.

18. A Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás még folyamatban van, ezért véli, hogy ezt a panaszt mint idő előtti az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

19. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

20. A kérelmező 11000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

21. A Kormány vitatta az igényt.

22. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 4000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

23. A kérelmező további 2640 eurót követelt a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez az összeg megegyezik a kérelmező ügyvédjének munkadíjával, aki 100 eurós óradíjjal 25,4 órát fordított az ügyre, valamint a fordítás díjával, amely 100 eurót tett ki.

24. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

25. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra tekintettel, a Bíróság 1200 euró megítélését tartja ésszerűnek az összes felmerült költség megtérítésére.

C. Késedelmi kamat

26. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 4000 (négyezer) eurót, költségek és kiadások tekintetében 1200 (ezerkétszáz) eurót, továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit elutasítja.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. október 7-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök